

Strona w postępowaniu głównym

AY

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy państwa członkowskiego wykonującego nakaz ma obowiązek wydać decyzję w odniesieniu do każdego przekazanego mu europejskiego nakazu aresztowania, nawet wówczas, gdy w tym państwie członkowskim wydano już postanowienie w przedmiocie wcześniejszego europejskiego nakazu aresztowania dotyczącego tej samej osoby i tych samych czynów, a powtórny europejski nakaz aresztowania został wydany wyłącznie w związku z przedstawieniem w państwie wydania nakazu aktu oskarżenia osobie, której on dotyczy.
- 2) Artykuł 3 pkt 2 i art. 4 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że decyzja prokuratora – taka jak postanowienie o zakończeniu postępowania wydane w postępowaniu głównym przez węgierskie centralne biuro śledcze w sprawie toczącej się przeciwko nieznanemu sprawcy, w toku którego osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, została przesłuchana wyłącznie w charakterze świadka, a nie prowadzono w stosunku do niej postępowania karnego, zaś rzeczony postanowienie nie zostało wydane w stosunku do tej osoby – nie może stanowić podstawy odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania na mocy jednego z tych dwóch przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Virginie Marie Gabrielle Guigo / Fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite”

(Sprawa C-338/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy – Dyrektywa 2008/94/WE – Artykuły 3 i 4 – Przejęcie przez instytucje gwarancyjne roszczeń pracowników najemnych – Ograniczenie obowiązku spłaty przez instytucje udzielające gwarancji – Wyłączenie roszczeń z tytułu wynagrodzenia powstałych wcześniej niż trzy miesiące przed wpisaniem do rejestru handlowego orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego)

(2018/C 328/23)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Virginie Marie Gabrielle Guigo

Strona pozwana: Fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite”

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. 4 ust. 1 Zakon za garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia (ustawy o ochronie roszczeń pracowników w razie niewypłacalności pracodawcy), które nie gwarantuje roszczeń z tytułu wynagrodzenia pracowników najemnych, w razie gdy ich stosunek pracy ustał wcześniej niż trzy miesiące przed wpisaniem do rejestru handlowego orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego dotyczącego pracodawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.